

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182004736/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

ikke saa let kunde bedroges med saadant opjuxet Løj; at han tydelig kunde se Hottetrukt eller andet Djevlefskab paa Vandet af Glasjet, og at saadan Vin var den fjerligste Gift, fordi den dræbte langsomt. Kromanden vilde ikke indlade sig i vidtloftig Disput i denne Materie, men sagde, at han aldrig tvang nogen til at drikke i hans Hus, hvilket hans Samvittighed ikke tillod ham, men at man maatte betale alt, hvad man forlangte, enten man saa behagede at fortære det eller ej. Jeg har siden befundet, at Kromanden virkelig ikke havde opblandet sin Vin med andet end med noget usludig rent Vand, som han meget velmenende satte til, for at hans Gjæster, i Fald de skulde komme til en eller anden Ulykke, efter at de havde forladt hans Hus, ikke skulde have ontalige Grunde til at beskylde enten ham eller hans Vin for en saadan ulykkelig Hændelse.

Min Fætre, hvis Samvittighed ikke tillod ham at skjænke Kromanden noget, besluttede nu at tømme sin Bløkke; og da han havde besluttet at dø, og han med rette ansaa Vinen for en Gift, saa trøede han, at han tillige opfyldte sine Pligter imod sig selv, naar han valgte den behageligste Dødsmande.

Det smerte mig inderlig jaaledes at erfare, hvorledes enkelte Mennesker af Gjerrighed eller andre Bevæggrunde lade sig forlede til at forgifte deres Medmenneskers Liv og lade dem drikke Døden, under det de tænke at opvandre sig. Jeg er ikke bevandret i Stats-Regterings Systemet, og véd altsaa ikke, om der i Staten findes nogen Mand, hvis Pligt det er at have Opsigt hermed. Saa meget véd jeg, at der burde være en saadan Mand, og at denne Mand maatte være retfærdig, uegennættig, menneskesjærlig og ikke magelig; det er at sige: han maatte ikke lade Vintapperne bringe Vinen hjem i hans Hus for der at prøve den. Foruden disse Sjæls-Egenskaber maatte han endnu have en og anden legemlig Egenskab, for Exempel: han maatte ingenlunde mangle Brugen af den i hans Embede saa uundværlige Sans, Smagen. Man vil vel undres over, om jeg endog foreslog, at en Mand, der anlagte dette Embede, burde tydeligen beviske, at han havde denne